



РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ  
13 Гж. 1284/13  
27.06.2013. године  
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од суђење Миодрага Мирјановића, председника већа, и чланова већа Александра Панчића и Јасмине Андрејевић, у правној ствари тужиоца Савић Мирослава из Врања, кога заступа Проколовић Драгољуб, адвокат из Врања, против туженог Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд, Филијала у Врању, ради накнаде штете, вредност предмета спора 368.866,81 динар, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Врању, П.бр.4178/12 од 20.03.2013. године, у облици већа одржаној дана 27.06.2013. године, донео је

### ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд, Филијала у Врању, и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Врању, П.бр.4178/12 од 20.03.2013. године.

### Образложење

Првостепеном пресудом ставом првим изреке, обавезан је тужени Фонд за социјално осигурање војних осигураника Београд, Филијала у Врању, да тужиоцу Савић Мирославу из Врања исплати на име мање исплаћене пензије у висини од 11,06 % за тражени период, износе ближе означене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспећа сваког појединачног месечног износа, па до коначне исплате.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.354,00 динара, са законском затезном

камамом почев од 20.03.2013. године до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде.

Трећим ставом изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену пресуду из свих законских разлога, с предлогом да другостепени суд укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту пренјачи у смислу жалбених навода.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Нишу је нашао да је жалба туженог неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач.1,2,3,5,7 и 9 ЗПП-а на које Апелациони суд pazi по службеној дужности, нити погрешном применом материјалног права, као ни битним повредом из чл. 374 ст.2. тач.12 ЗПП, на које се жалбом неосновано указује. Изрека пресуде је разумљива, не противуречи себи ни разлозима пресуде, а дати разлози су јасни и нису противуречни изведеним доказима

Према чињеничном стању у списима предмета, утврђено је да је тужилац корисник старосне пензије по решењу СП бр.106796 УП-1 1343/97 од 23.12.1997. године. Тужени је исту редовно исплаћивао у складу са поменутим решењем, у износу од 84 % од пензијског оснoва. Како је ступањем на снагу Закона о Војсци Србије (Сл.гласник РС бр.116/07 од 01.01.2008. године), утврђен нов начин усклађивања пензија, тужилац се туженом фонду обратио захтевом ради доношења решења о усклађивању пензије за 11,06 %, а како је то предвиђено решењем туженог органа од 25.01.2008. године, али је такав захтев одбијен. Већтачењем од стране вештака финансијске струке утврђено је да је тужноцу мање исплаћена пензија због неадекватног усклађивања од 11,06 %, за период од 01.01.2008. године до 30.11.2012. године, у износу од 368.866,81 динар, исказано по месецима са доследношћу сваког месечног износа. Тужени је у току поступка истицао да нема основа за примену накнадног усклађивања пензија за наведени износ, јер корисници војних пензија нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања, да тужноцу поменути износ на име мање исплаћене пензије не припада, као и да суд опште надлежности није надлежан да одлучује у овој правној ствари.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да за тражени период тужноцу исплати на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, износ из става првог изреке, са траженом законском зигезном каматом.

Наиме, одредбом чл. 261. Закона о Војсци Југославије, било је одређено да се пензије војних осигураника усклађују у односу на плате професионалних



војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одбрану. Наведене законске одредбе престале су да важе на основу одредбе чл. 197. ст. 2 Закона о Војсци Србије, који је ступио на снагу 01.01.2008. године. Даље је одредбом чл. 193 ст. 1 Закона о Војсци Србије прописано да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених након ступања на снагу овог закона, врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, а чл. 5 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања, је било прописано да се пензије и друга примања војних осигураника усклађују по службеној дужности, као и да ће се појединачна решења о усклађивању пензија и других примања војних осигураника издавати на захтев војних осигураника.

Усклађивање војних пензија почев од 01.01.2008. године, када је ступио на снагу Закон о Војсци Србије, разликује се од начина на који је то питање било уређено до тог датума, јер су ступањем на снагу поменутог закона, престале да важе одредбе Закона о Војсци Југославије, којима је било одређено да се пензије усклађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија доноси савезни министар за одбрану. Тужени Фонд је у обавези да на основу решења којим је извршено ванредно усклађивање пензија у 2008. години, за 11.06 %, војним осигураницима исплаћује пензије и новчане накнаде по овом решењу и то од 01.01.2008. па надаље, по службеној дужности, а издавање појединачног решења о усклађивању пензије није предуслов за исплату усклађене пензије, па је правилна одлука суда као у изречи побједне пресуде.

Одредбом чл. 21 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ бр. 85/05), изменен је чл. 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је одређен начин усклађивања пензија, па је одређено да се пензије од 01.априла и 01.октобра текуће године, усклађују на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних 6 месеци, а одредбама чл. 73. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, предвиђено је да се за 2006, 2007 и 2008. годину, пензије, изузетно од чл. 21. тог закона, усклађују са процентом раста трошкова живота и процентом раста, односно пада зараде. Сагласно одредби чл. 75 ст. 1 истог закона, предвиђено је да уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде, без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензије ће се ванредно усклађити од 01. јануара текуће године, за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе до износа од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћених у претходној години. Према ст. 2. тог члана, ово ванредно усклађивање може се примењивати најдуже три године од дана почетка примене овог закона ( од 01.01.2006. године до 2009. године).

Неосновани су жалбени наводи којима се истиче да се вредно усклађивање пензије у проценту од 11,06% односи за 2007. годину и да исти не може да се примени на усклађивања војних пензија које су за 2007. годину усклађене сагласно Закону о Војсци Југославије, као и да војни пензионери нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања у 2007. години, имајући у виду да је тужени био у обавези да тужноцу изврши усклађивање пензије за поменути период и то почев од 01.01.2008. године, у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, на основу чл. 5 Уредбе о начину остваривања и престанка права из ПНО војних осигураника, при чему је тужноцу притично штету у висини разлике између износа исплаћених пензија и износа који је био дужан платити у складу са одредбама поменутог закона. Осим наведеног, пензије војних осигураника од 01.01.2008. године усклађују се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, па је Закон о пензијском и инвалидском осигурању једини општи акт на основу кога се тим корисницима могу вршити усклађивања пензије, па и предметно вредно усклађивање од 11,06 %. С тим у вези, акт о усклађивању пензија, који доноси надлежни орган организације у којој се остварују права из пензијског и инвалидског осигурања, јесте акт техничко-спроведбеног карактера донет у поступку извршавања законом утврђених обавеза Фонда, којим се не уређују права и обавезе осигураника, већ се сагласно начину и методу утврђеном законом, одређују конкретни проценти усклађивања пензија.

Тужилац се пре подношења тужбе, обратио захтевом туженом фонду у циљу утврђења потраживања због неизвршеног усклађивања пензије од 11,06 %, те је на тај начин у смислу чл. 388 ЗОО прекинут ток рока застарелости, па су неосновани жалбени наводи да је потраживање тужноца застарело, јер је тужилац управо покретањем управног поступка прекинуо ток рока застарелости, а предмет тужбеног захтева је идентично потраживање. Осим наведеног, правилно је првостепени суд досудно и законску затезну камату од доспелости сваког појединачног износа, јер се ради о новчаној обавези по чл. 277 ЗОО и тужилац има право на затезну камату почев од дана падања у доцњу са исплатом сваког месечног прилима, па се фактички ради о штети која sukcesивно настаје због доцње у испуњењу новчане обавезе од стране органа тужног, и тужилац има право на потпуну накнаду штете у складу са одредбама чл. 190 и 278 ЗОО, што подразумева и исплату затезне камате од доцње дужника.

Правилно је првостепени суд одбио и притвор апсолутне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари, јер се ради о накнади штете због мање исплаћених износа пензије од стране туженог органа у смислу чл. 172 ст. 1 ЗОО, при чему је исти орган био у обавези да према наведеном решењу од 25.01.2008. године, изврши усклађивање пензија свим војним осигураницима, за шта је надлежан суд опште надлежности, па су у том смислу неосновани жалбени наводи туженог.

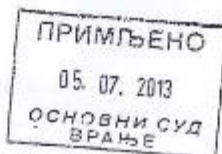
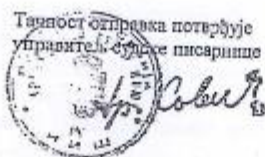
Правилна је и одлука о паричним трошковима јер је донета у складу са

чл. 153 и 154 ЗПП.

Како се осталим жалбеним наводима само понављају наводи који су били предмет оцене од стране првостепеног суда, а не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, то је на основу чл. 390 ЗПП одлучено као у изрци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, 27.06.2013. године, 13 Гж. 1284/13.

Председник већа-судија  
Миодраг Марјановић, с.р.







27.06.13  
 [Signature]

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
 ОСНОВНИ СУД  
 П.бр.4178/12  
 20.03.2013 године  
 ВРАЊЕ



30.08.2013  
 [Signature]

У ИМЕ НАВОДА  
 [Signature]

Основни суд у Врању, по судији Сузани Арсић, у правној ствари тужиоца Савић Мирослава из Врања, ул.Његошева бр.2/3 кога заступа до окончања поступка адв.Прокоповић Драгољуб из Врања, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Филијала у Врању, ради накнаде штете, вредност спора 368.866,81 динара, након одржане главне расправе дана 20.03.2013.године донсо је, а дана 25.03.2013.године и јавно објавио,

**ПРЕСУДУ**

- ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Филијала у Врању да тужиоцу Савић Мирославу из Врања, ул.Његошева бр.2/3, исплати на име мање исплаћенс пензије у висини од 11,06% и то:
- за јануар 2008 године износ од 5.050,84 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2008.године па до коначне исплате,
  - за фебруар 2008 године износ од 5.050,84 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2008.године па до коначне исплате,
  - за март 2008 године износ од 5.050,84 динара са законском затезном каматом почев од 20.04.2008.године па до коначне исплате,
  - за април 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2008.године па до коначне исплате,
  - за мај 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2008.године па до коначне исплате,
  - за јун 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2008.године па до коначне исплате,
  - за јул 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.08.2008.године па до коначне исплате,
  - за август 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.09.2008.године па до коначне исплате,
  - за септембар 2008 године износ од 5.400,51 динара са законском затезном каматом почев од 20.10.2008.године па до коначне исплате,
  - за октобар 2008 године износ од 6.163,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.11.2008.године па до коначне исплате,
  - за новембар 2008 године износ од 6.163,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2008.године па до коначне исплате,
  - за децембар 2008 године износ од 6.163,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.01.2009.године па до коначне исплате,





- за март 2011 године износ од 6.289,27 динара са законском затезном каматом почев од 20.04.2011.године па до коначне исплате,  
-за април 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2011.године па до коначне исплате,  
-за мај 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2011.године па до коначне исплате,  
-за јун 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2011.године па до коначне исплате,  
-за јул 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.08.2011.године па до коначне исплате,  
-за август 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.09.2011.године па до коначне исплате,  
-за септембар 2011 године износ од 6.634,09 динара са законском затезном каматом почев од 20.10.2011.године па до коначне исплате,  
-за октобар 2011 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.11.2011.године па до коначне исплате,  
-за новембар 2011 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2011.године па до коначне исплате,  
-за децембар 2011 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.01.2012.године па до коначне исплате,  
-за јануар 2012 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2012.године па до коначне исплате,  
-за фебруар 2012 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2012.године па до коначне исплате,  
-за март 2012 године износ од 6.711,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.04.2012.године па до коначне исплате,  
-за април 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2012.године па до коначне исплате,  
-за мај 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2012.године па до коначне исплате,  
-за јун 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2012.године па до коначне исплате,  
-за јул 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.08.2012.године па до коначне исплате,  
-за август 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.09.2012.године па до коначне исплате,  
-за септембар 2012 године износ од 6.944,91 динара са законском затезном каматом почев од 20.10.2012.године па до коначне исплате,  
-за октобар 2012 године износ од 7.085,75 динара са законском затезном каматом почев од 20.11.2012.године па до коначне исплате,  
-за новембар 2012 године износ од 7.085,75 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2012.године па до коначне исплате,  
све у року од 15 дана од пријема исправак пресуде.

**ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Филијала у Врању да тужиоцу Славић Мирославу из Врања, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.354,60 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2013.године као дана пресудења па до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема исправак пресуде.

**ОДБИЈА СЕ** приговор апсолутне неважљивости суда за поступање у овој правној ствари, **КАО ОСНОВАН.**



*Образложење*

Тужилац је у тужби и током расправе преко пуномоћника, навео да је корисник старосне пензије од 1997 године коју остваривао код правног претходника туженог Фонда СОВО у износу од 84% од пензијског основа. Ступањем на снагу Закона о Војсци Србије (Сл.гласник РС бр.116/07 од 01.01.2008.године), утврђен је нов начин усклађивања војних пензија. Међутим, тужени за период од 01.01.2008.године до дана подношења тужбе, му није извршио усклађивање пензије, већ му је исплаћивао пензију у мањем износу. Да се захтевом обратио туженом као правном наследнику Фонда СОВО ради доношења решења о усклађивању пензије тј.за повећање у износу од 11,06% од 01.01.2008.године па надаље, али му тај захтев одбијен. Даље је навео, да му је за период од 01.01.2008.године до 30.11.2012.године тужени исплатио мање на име пензије укупан износ од 368.866,81 динара како је то нашао вештак фип.струке у свом налазу. Стога је поднеском од 19.03.2013.године предложио да се тужени обавезе да му на име мање исплаћене пензије у висини од 11,06% исплати износе по месецима са з.з.каматом од доспелости, како је то ближе наведено у ставу 1 изреке ове пресуде.

Предложио је усвајање тужбеног захтева.

Доказе је предложио.

Трошкове је тражио.

Тужени је у одговору на тужбу и током расправе преко пуномоћника, оспорио тужбени захтев, наводећи да је пензија тужиоца усклађивана два пута и то 01.01.2007.године и 01.01.2008.године сагласно одредби чл.261 Закона о Војсци Републике Србије, која је престала да важи ступањем на снагу Закона о војсци Републике Србије. Да су пензије корисника у осигурању запослених ваљедно усклађене 01.01.2008.године за претходну годину, сагласно одредби чл.75 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у износу од 11,06%, али како корисници војних пензија нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања у РС, када је у питању начин усклађивања пензија, то нема основа за примену ваљедног усклађивања пензија за наведени износ. Да је тужилац поднео захтев за усклађивање пензије дана 02.03.2010.године и 21.12.2010.године, а да је надлежан орган одлучио о захтеву решењем број СП 106796 од 28.07.2011.године, против ког решења тужилац може уложити жалбу. Истакао је приговор апсолутне ненадлежности суда и приговор застарелости потраживања у смислу одредбе чл.372 ЗОО, затим навео да на повремена доспела новчана давања тече затезна камата од дана када је суду поднесен захтев за њихову исплату.

Предложио је да се суд огласи апсолутно ненадлежним и одбади тужбу.

Доказе је понудио.

Трошкове је тражио.

Све проведене доказе суд је ценио у смислу чл.8 ЗПП, па је нашао да је тужбени захтев тужиоца основан.

Суд је као доказ провео читањем решење Републичког фонда ПИО 01 број 181-431/08 од 25.01.2008.године, решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп бр.106796 уп-1 од 04.12.2007.године, решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп бр.106796 уп-1 1343/97 од 23.12.1997.године, фотокопију личне карте на име тужиоца, захтев тужиоца од 01.03.2010.године за доношење решења о усклађивању пензије заведено код Фонда за социјално осигурање војних осигураника под уп-1 број 4266-1/10 од 02.03.2010.године, захтев тужиоца од 21.12.2010.године за доношење решења о усклађивању пензије заведено код Фонда за социјално осигурање војних осигураника под уп-1 број 20212-1/10 од 21.12.2010.године, решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп 106796 од 28.07.2011.године.

Решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп бр.106796 Уп-1 1343/97 од 23.12.1997.године, тужиоцу је признато право на старосну пензију почев од 21.07.1997.године.

Решено је  
02.03.2013  
Гу...



Решењем Републичког фонда ПИО 01 број 181-431/08 од 25.01.2008.године, је извршено ванредно усклађивање пензија за 11,06% почев од јануара 2008 године.

Тужилац се обраћао Фонду за социјално осигурање војних осигураника захтевима од 02.03.2010.године и 21.12.2010.године ради доношења решења о усклађивању пензије, али је решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп 106796 од 28.07.2011.године одбијен његов захтев за усклађивање пензије у проценту од 11,06% почев од 01.01.2008.године.

Из налаза и мишљења вештака фин.струке Божидовић Станише од 06.03.2013.године произилази, да спорно потраживање тужиоца по основу мање исплаћене пензије у висини тражене разлике по основу неизвршеног усклађивања пензије од 11,06%, за период од 01.01.2008.године до 30.11.2012.године укупно износи 368.866,81 динара све то исказано по месецима са доспеломњу сваког месечног износа.

— Одредбама чл.261 Закона о Војсци Југославије било је одређено да се пензије усклађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одбрану. Наведене законске одредбе престале су да важе на основу одредбе чл.197 ст.2 Закона о Војсци Србије који је ступио на снагу 01.01.2008.године.

— Законом о Војсци Србије и то одредбом чл.193 ст.1 је прописано, да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Уједно је чланом 197 ст. 2 стављена ван снаге одредба чл.261 Закона о војсци Југославије, који је регулисано начин усклађивања војних пензија.

Одредбом чл.21 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању (Сл.гласник РС бр. 85/05), је одређено да се пензија од 1.априла и 1.октобра текуће године усклађује, на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних шест месеци. Међутим, чл.73 истог закона предвиђено је да се за 2006, 2007 и 2008 годину пензије, изузетно од чл.21 тог закона, усклађују са процентом раста трошкова живота и процентом раста односно пада зараде. Сагласно одредби чл.75 ст.1 истог закона, уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензије ће се ванредно ускладити од 1.јануара текуће године, за проценат којим се обезбђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе на ниво од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћених у претходној години. Према ставу 2 тог члана закона, ово ванредно усклађивање може се примењивати најдуже три године од дана почетка примене овог закона.

— Решењем Републичког фонда ПИО 01 број 181-431/08 од 25.01.2008.године извршено је ванредно усклађивање пензије од јануара 2008 године и одређено, поред осталог, да се пензије усклађују за 11,06%, а да ће се исплата усклађене пензије по овом решењу вршити од 01.01.2008.године.

— Из чињенице да је Републички фонд ПИО, примењујући одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању, својим актом који је техничко-спроведбеног карактера, у поступку извршавања законом утврђених обавеза Фонда, сагласно начину и методу утврђеним законом, утврдио конкретни проценат усклађивања пензија од 11,06%, произилази да је и тужени по службеној дужности (на основу чл.5 Уредбе о начину остваривања и престанку права из ПИО војних осигураника) био у обавези да у начину спроведу изврши ванредно усклађивање пензија војних пензионера. Ово из разлога што се пензије војних осигураника од 01.01.2008.године усклађују по динамички и на начин утврђен Законом о пензијском и инвалидском осигурању.

Како тужени није поступио у складу са горе наведеним одредбама, није ускладио пензије војних осигураника те и тужиоца, те му је оваквим поступањем нанео материјалну



Прп А Мило 26.3.2013. 25 - 6 -

штету коју му је дужан надокнадити сходно одредби чл.172 ст.1 ЗОО којим је прописано, да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Полазећи од одредбе чл.172 ст. 1 ЗОО и налаза вештака фин.струке Божиловић Станиш који је суд прихватио, обавезао туженог да тужиоцу на име штете по основу мање исплаћене пензије за спорни период од 01.01.2008.године до 30.11.2012.године исплати укупан износ од 368.866,81 динара све то исказано по појединачним месечним износима са з.з.каматом од доспелости сваког појединачног износа па до коначне исплате, како је то ближе наведено у ставу 1 изреке ове пресуде.

Суд је одбио приговор апсолутне ненадлежности истакнут од стране туженог, налазећи да је овај суд као суд оште надлежности надлежан да одлучује у овој правној ствари, собзиром да се ради о накнади штете због усклађивања потпуне исплате пензије од стране туженог односно незаконитог и неправилног рада правног лица у складу са чл.172 ст.1 ЗОО. Неосновани су наводи туженог да се ради о спору који се може решити само у управном поступку, јер тужилац поседује решење туженог о усклађивању пензије 01 број 181-431/08 од 25.01.2008.године које важи за све пензионере, па и тужиоца, те да не постоји никакав разлог-потреба да се води нови управни поступак евентуално управни спор.

На основу члана 372 став 1 ЗОО, потраживања повремених давања која доспевају годишње и у краће одређеном временском периоду (повремена потраживања), застаревају за три године од доспелости сваког појединачног давања.

Потраживање тужиоца на име штете по основу мање исплаћене пензије, односи се за период од 01.01.2008.године до 30.11.2012.године са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа па до коначне исплате.

Тужилац је поднео тужбу дана 17.12.2012.године, а пре подношења тужбе се обраћао захтевима Фонду за социјално осигурање војних осигураника од 02.03.2010.године и 21.12.2010.године ради усклађивања пензије, а наведени поступак код овог фонда по законској тужби је окончан решењем СРП 106796 од 28.07.2011.године.

Наиме, одредбом чл.392 ст.1 ЗОО је прописано, да после прекида застаревање почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост. А ставом 3 истог члана је прописано, да кад је прекид застаревања настао подизањем тужбе или позивањем у заштиту или истицањем прибјављања потраживања у спору односно пријављивање потраживања у неком другом поступку, застаревање почиње тећи изнова од дана када је спор окончан или свршен на неки други начин.

У конкретном случају, тужилац је подношењем захтева за усклађивање пензије довео до прекида застарелости потраживања, а након што је о његовим захтевима одлучено горе наведеним решењем, рок застарелости почиње поново тећи од 28.07.2011.године од дана доношења решења, те је неоснован приговор застарелости истакнут од стране туженог.

Собзиром на исход спора суд је у смислу чл.153 и 154 ЗПП обавезао туженог да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.354,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2013.године као дана пресуђења па до коначне исплате и то: за састав тужбе 6.000,00 динара, за састав два образложена поднеска по 6.000,00 динара, на име заступања од стране адвоката на 2 одржана рочишта по 7.500,00 динара, на име вештачења 6.000,00 динара, на име таксе за тужбу 17.177,00 динара и на име таксе за одлуку 17.177,00 динара.

Основни суд у Врању, дана 20.03.2013.године, П.бр.4178/12.

**ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ**

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од пријема отправка исте Апелационом суду у Нишу, а преко овог суда.

